

Ako tému mojej klauzurnej reportáže by som si vybral kultúru, konkrétnejšie hudbu. Nakoľko mám vo svojom bezprostrednom okolí mnoho hudobníkov, či už začiatočníkov alebo pokročilejších, ktorí si môžu svoj talent rozvíjať nanajvýš sami doma. Akousi pointou tejto reportáže by bola nespokojnosť týchto umelcov, ktorí sa už viac ako rok nemôžu venovať tomu, čo robia najradšej. Nielenže sú zakázané koncerty a akcie, čo je pochopiteľné, zakázané sú aj skúšky či iné kreatívne stretnutia, čo až také pochopiteľné nie je. Títo ľudia sa cítia zabudnutí, akoby to, čo robia, vôbec nebolo dôležité a o ich živobytie sa nikto nestará. Na druhú stranu však nestrácajú nádej, že čoskoro sa veci dajú späť do normálu a budú sa opäť môcť venovať činnosti, ktorá ich tak naplňuje. V reportáži použijem prehovory týchto umelcov a autentické zábery z ich tvorby. Názov reportáže ešte nemám. Chcem počkať, či niektorý z respondentov nepovie, ako sa cíti, a to by som využil ako názov.